

LA PACDEFENDANTO

N-o. 49 NEREGULA INFORMA CIRKULERO POR ĈEĤOSLOVAKIO Januaro 1956.

ESPERPLENE EN LA 1956!

Por memorigi al niaj legantoj la komencon de nia movado ni decidis prezenti ĉi tie la ĉefartikolon el n-o.-12.de decembro 1952, laŭ kiu ili mem povas konsideri la perspetivon, kiun ni donis al ili:

„Kiam antaŭ unu jaro ĉesis aperi la oficialaj organoj de la EA ĈSR „ESPERANTISTA“ kaj „ESPERANTO SERVO“ la duonoficiala eldonaĵo de nia ministerio por informoj, la ĉeĥosl. Esperantistoj perdis ĉiun kontakton inter si. La centra asocio ne plu trovis okazon aŭ nekuraĝis alimaniere kontakti kun sia membraro kaj informi ĝin. La Asosico troviĝis en agonio kaj apenaŭ eldonis 3-foje unupaĝan cirkuleron, preskaŭ nenion dirintan. La membroj ricevis nenian konkretan direktivon kaj estis lasitaj al sia propra sorto.

En tiu situacio ekpaŝis sur sian postenon „LA PACDEFENDANTO“ la sola ligilo de la senkapa amaso, kiu promesis daŭrigi la batalon por nia afero. Ĝi informadis la esperantistaron, konsolis kaj kuraĝigis multajn, kiuj jam komencis perdi la esperon. Multaj miskomprenis ĝian novan vojon, multaj dubis pri ĝia vivebleco, sed finfine ĉiuj tamen kolektiĝis sub ĝia standardo.

Kiam la unuopaj delegitoj sub gvido de la landa asocia komitato voĉdonis por la „libervola“ likvido de la Asocio kun ĝiaj grupoj, jam estis renaskiĝinta la Esperanto-movado en Ĉeĥoslovakio sub la gvido de „LA PACDEFENDANTO“.

Ĝi komencis per nenio kaj akiris la simpation de ĉiuj. Ĝia vojo estis rekta, ĝusta kaj korekta, ĝia batalo brava kaj honesta. La ĉeĥoslovakaj esperantistoj ricevis novan direktivon, direktivon utilan al la homaro, batali per Esperanto por la paco kaj socialismo, batali por la interkompreniĝo de la homaro. Ili bone komprenis sian taskon. La iamaj grupoj, perdintaj sian centron, aliĝis kiel rondetoj al nacilingvaj uzinaj kaj urbaj kulturaj kluboj. Ili ekpaŝis la plejĝustan vojon por enpenetri larĝajn laborulamasojn. „LA PACDEFENDANTO“ sukcesis konvinki ilin, ke la Esperanto-movado povas akiri sole tiam sian vivrajton, se ĝi enpenetras kaj profunde enradikiĝos en la amasorganizo de la laboristaro por praktike servi per Esperanto al ili.

Ni venis malfrue, sed ni nun kun duobla vervo eklaboros, ankoraŭ eblas regajni perditan pozicion kaj eĉ plivastigi ĝin.

Ni gajnis jam tre multe. – Imagu kio estus okazinta, se ne estus veninta ĝustatempe „LA PACDEFENDANTO“? Kio estus okazinta kun la esperantistoj, kiuj perdis sian gvidon kaj direktivon, sengazetaj, neinformitaj kaj senkontaktaj? Kio estus okazinta, se ni ne jam de januaro estus intervenintaj kaj protestintaj kontraŭ rekomendita likvido de la Asocio kaj la malpermeso de ĝiaj organoj? Certe la Asocio jam multe pli frue estus likvidinta kaj la Esperanto-movado eble finfine sufokita same kiel jam okazis en aliaj landoj, kie la esperantistoj ne sufiĉe kapablis defendi sin kontraŭ la atakoj.

Vidu nur, kiom la riproĉoj kaj ofendoj ni devis rifuzi. Oni nin ŝtampis kosmopolitikistoj, servuloj de burĝa lingvo ktp., sed dank` al L.P. ni persistis. La memkonscienco pri la praveco de nia vojo, kiun infikis kaj ekvekis en la ĉeĥosl.esperantistaro la artikoloj de tiu ĉi gvidilo, donis al ĉiuj novan vivenergiecon kaj kuraĝon persisti. Kaj tiuj ĉi novakceptitaj ecoj havis sian influon ĉe la decidaj organoj, kiuj devis konstati ke ne estas tiom tute facila sufoki nian movadon. Ni pro tio sukcesis konservi la rajton vivi, spite de la malfacilaĵoj kaj antipatio, kontraŭ ni dissemi laŭ la cirkonstancoj en diversaj lokoj de nia lando kaj laŭ la firmeco de niaj tieaj gesamideanoj.

„LA PACDEFENDANTO“ aperas nun unu jaron, ni kredis, ke ĝia influo inter la esperantistoj kaŭzis pli valoran laboron ol la multjara agado de la likvidita centro sur neŭtrala bazo. Nun eĉ se devus „LA PACDEFENDANTO“ iri flanken, la semoj estas jam semitaj! Ĝia unua tasko estas plenumita. Vekiĝis centoj da klas- kaj celkonsciaj esperantistaj gek-doj, kiuj malgraŭ ĉiuj baroj, dum ĉiuj cirkonstancoj daŭrigos la montritan vojon, la vojon, kiu kondukas al la venko de internacia interkompreniĝo, proleta internaciismo, socialismo kaj tutmonda paco. „Ne al glavo sangon soifanta“ sed al unu granda homa familio, unu la alian sin amanta!

Rudolf BURDA

Tiel ni vidis perspektivon en decembro 1952. Hodiaŭ, en la 1956 jaro, ni jam havas pli klaran vidon por la estonto de nia movado. Mi ne volas ripeti la raportojn kiuj estis jam al vi prezentitaj, sed necesas tamen konstati, ke el nia impulso kaj iniciativo naskiĝis la Mondpaca Esperantista Movado (MEM), revekigis la movadoj en Bulgario, Hungario, Polio, Vietnamo kaj aliaj Popoldemokratioj. Renaskiĝis sub nia devizo nova movado en la granda Sovjet-Unio. Esperanto estas instruata jam en kelkaj popoldem.universitatoj, tre baldaŭ ĝia voĉo aŭdiĝos en ties radioelsendoj kaj fine eble ankaŭ ĉe ni reaperos presitaj Esp-gazetoj kaj radiorelacioj kun oficiala aprobo. Nia Unua Tutŝtata konferenco en 1955 donis la impulson al oficialaj instancoj rigardi kaj konsideri nian movadon utilan. La vizito de bulgara k-do.profesoro C.Murgin estis ankaŭ grava kontribuo. Ni intencas organizi ankoraŭ pluajn vizitojn de eminentaj esp-istoj al Ĉeĥoslovakio por antaŭenpuŝi plenan legalecon al nia movado.

Dank` al la kompreno kaj helpo de niaj kunbatalantoj, ni preskaŭ jam sukcesis likvidi ankaŭ niajn financajn malfacilaĵojn k. la plialtigo de nia jarabono, kiu estis kun kompreno de niaj abonantoj akceptita, malpermesos tute certe ripeton de simila situacio fine de la nuna jaro.

Ni do povas kun plena espero eniri la novan jaron 1956, ke se ni kiel ĝis nun daŭrigos nian agadon, ne laciĝante, sed ankoraŭ pli forte kaj insiste batalante, tiam la nova jaro ne nur alportos por nia movado novajn sukcesojn sed eĉ gravajn venkojn se ne venkon definitivan.

R.BURDA

SINCERAN DANKON

Al ĉiujn gekamaradoj en Ĉeĥoslovakio kaj eksterlando, kiuj okaze de la Kristfestoj kaj Novjaro sendis al mi persone kaj al la redakcio siajn bondezirojn. Ili ĉiuj estis entusiasmigaj kaj kuraĝigaj. Ne eblas aparte al ĉiuj respondi, sed ankaŭ mi esprimas per tiu ĉi vojo en la nomo de la redakcio kaj administracio al vi ĉiuj kaj ceteraj niaj abonantoj kaj kunbatalantoj miajn plej ardajn bondezirojn kun la peto, ke ankaŭ en tiu ĉi jaro ni restu kunligitaj kaj persistaj en nia komuna batalo por pli feliĉan estonto de la homaro!

GRAVA HISTORIA DOKUMENTO

estas la jarkolekto de la PACDEFENDANTO-1955. En ĝi respeguliĝas vere historie gravaj okazintaĵoj al nia movado. La volumaro ampleksas 104 paĝoj (kompleta jarkolekto) kaj estas aĉetebla ĉe nia redakcio por 12Kĉs aŭ 16 int.resp.kuponoj. El eksterlando ni rekompence akceptas ankaŭ samvaloran literaturon k. simile.

MONDA KONGRESO POR MALPERMESO DE NUKLEAJ ARMILOJ

Okaze de la 10jara datreveno de la atomeksplodoj en Japanio oni havis en Hiroŝima Mondkongreson por malpermeso de nukleaj armiloj la 6-8.de aŭgusto kun la celo firmigi la solidarecon de la popolamasoj kontraŭ A-kaj H-bomboj kaj pristudi la problemon „kiel nuligi la nukleajn armilojn for de la tero“.

Antaŭ la kongreso okazis per religia rito memoriga ceremonio pri la 10jara datreveno de atombombeksplodo sur la placo kie nun staras monumento de la viktimoj. Partoprenis ĉ.30.000 personoj el diversaj partoj de la lando kaj eksterlando. La urbestro de Hiroŝima, estraranoj de la kongreso, reprezentantoj de la atombomb-viktimoj, kiuj ĝisvivis hodiaŭ kaj aliaj sin-sekve oferis girlandojn sur la monumenton, sur kiu ĉizitaj estas la vortoj: „Viaj spiritoj ripozu en paco; la sama eraro neniam estos ripetita.“ „La momento de fatalo“15 minutoj post la 8a horo“, eterne ne forgesiĝebla – al-venis. Sub la resonado de sireno ĉiuj ĉeestantoj kaj ĉiuj loĝantoj de Hiroŝima (360.000) faris unuminutan preĝon por la viktimoj, ĉiu ekstarante laŭ sia pozicio ĉe la laborejo, ĉe hejmo k. ĉe aliaj postenoj kaj lokoj.

La kongreso komenciĝis je la 10a horo en Publika Halo. Ĉeestis ĉ.2.000 japanaj delegitoj kaj 30 ne-japanaj el 10 landoj. Inter multaj salutoj kaj mesaĝoj plej impresis tiu de s-ino Ormsted, sekretarino de USONA VIRINA ASOCIO POR INTERNACIA PACO KAJ LIBERO; ŝi simple sed kortuŝe esprimis sian pardonpeton al la Japanoj, agnoskinte unuflankan kulpon de Usono koncerne la uzon de atombomboj super Hiroŝima kaj Nagasaki. La diverstemaj raportoj de specialistaj ekspertoj pri internacia solidareco, pri malhoma krueleco de nukleaj armiloj kaj pri domaĝo farita de la A-kaj H-bomboj estas aro da tre valoraj dokumentoj. La vesperfesto por paca bonvenigo de eksterlandaj gastoj en la vasta placo jam menciita. En la programo ne mankis ankaŭ amuzaĵoj: kantoj, ĥoroj, dancoj, baletoj k.a.

La duan tagon estis 6 fakkunsidoj. Ĉiun kunsidon partoprenis po ĉ.10 atombomb-viktimoj, el kiuj kelkaj, reprezentante ĉiujn aliajn samsortanojn, publike rakontis kia estis la homa katastrofo en Hiroŝima aŭ en Nagasaki kaj ankaŭ pri la de ni neimageblaj suferoj kaj afliktoj, kiujn ili devis trasperti dum la pasintaj 10 jaroj. Plej multaj al ili estis virinoj. Kiu el ni aŭskultis sen malbeno al milito? El inter la aŭskultantaro aŭdiĝis tie kaj ĉi tie plorsingultoj. Kelkajn vortojn aŭskultu ankaŭ niaj legantoj.

F-ino Misa JAMAGUĈI el Nagasaki:

En la unuaj kelkaj jaroj post mia viktimiĝo mi baraktis duonmorte interne pro la sola demando, kiu min mordadis: ĉu min mortigu aŭ vivu memmortigo estis pli facila. Sed apenaŭ mi ekpensis kiu ja povus post mia morto pli bone diskonigi al la mondo la atombomban kruelecon, ol mi, la vivmodelo de la viktineco, kun la postsignoj sur la korpo, mi decidis plu vivi – nepre vivi por la nova vivo spite ĉiuj malfacilaĵoj, kiujn renkontos dum la vivo.

++++

S-ro. Itto HIRAMOTO, direktoro de Asocio por A-bomb-viktimoj en Hiroŝima:

„La A-bombo falinta sur Hiroŝima en 1945 forrabis ambaŭ okulojn de mia edzino kaj la dekstran de mia sola filino. Nia tuta familio nun havas nur tri okulojn por tri membroj. Mi ofte sentas kvazaŭ vivi kun monstroj. La ĉiutaga realo estas tion severa kaj griza por mi, ke ial ne estas tre ĝojige al mi, trovi tonon de festeco en tiu ĉi kongreso. Pardonu, sed bonvolu gustumi ankaŭ la krudan voĉon de ni, viktimoj, kiuj spertis kaj ankoraŭ spertos multajn suferojn!“

++++

En la laborkunsidoj disvolviĝis seriozaj debatoj, kiuj rezultis gravajn rezoluciojn. Tamen ili ni devas ellasi pro manko da loko.

La 3.tagon estis Ĝenerala kunveno en Publika Halo. La antaŭa parto de la kunveno konsistis el raporto kaj pritrakto de rezolucioj. S-ro Iku Jasui la ĝenerala sekretario resume prezentis la rezoluciojn. Poste oni publikis la proklamon, alvokon kaj deklaron en la nomo de la kongreso pri la antaŭenigo de la movado kontraŭ la A- kaj H-bomboj laŭ pli ampleksa tutmonda skalo. La publikigo de la kongresa deklaro estis la kulmina punkto de la kongreso. El la deklaro ni citas la jenajn vortojn:

„La reala mizera stato de la atombomb-postvivantoj estas ankoraŭ multe kaj vaste diskonigenda tra la mondo. Kaj por protekti ilin, ni devas urĝe disvolvi grandan internacian movadon. Ĉi tio estu la bazo sur kiu la movado kontraŭ la nukleaj armiloj devas marŝi. Ĉiuj atombombposvivantoj konsoliĝos kaj saviĝos en la vera senco de la vorto, nur kiam la nukleaj bomboj estos plene malpermesitaj.“ Kaj finiĝas per la vortoj: „Nia movado ĵus hodiaŭ antaŭenmetis sian unua paŝon. En la firma kunlaboro kun la mondpopolo ni koncentrigos nian forton kontraŭ la nukleaj bomboj ĝis la tago de la venko, kiam ĉiuj nukleaj bomboj estos abolitaj, iliaj stokoj detruitaj kaj la armeoj liberigitaj al paca laboro. Ni ĉiam vidas antaŭ ni la estontecon de la brilanta mondpaco!“

La Kongreso finiĝis per la ĥoro de l`solen-melodia „L` Atombombon ne lasu plu ni“. Kantis la tuta ĉeestantaro.

Intertempe okazis ankaŭ konferenco de religianoj, kiun partoprenis en la Memoriga Halo de St.Xavier en Hiroŝima 215 delegitoj de diversaj religioj, kiuj publikis apartan „Hiroŝima-deklaron“. En la kadro de la kongreso estis instalita impona ekspozicio de materialoj pri la atombombaj domaĝoj.

La supra raporto estas kopiita parte el jap.Esp-gazeto „OOMOTO“ n-o.7-8. Ni opinias necese prezenti al niaj legantoj ĉi raporton, ĉar nur tre malmulte raportis pri tiu ĉi grava okazintaĵo la ĉeĥoslovakaj gazetoj.

Estas ankaŭ stranga afero, ke la Kongreson ĉeestis 30 eksterlandaj delegitoj el dek landoj. El tio eblas konsideri, ke la ceteraj popoloj, kiuj ne estis reprezentitaj eĉ ne havas intereson pri sia propra sorto. Ni petas la japanaj gek-dojn, informi nin kial ne plimulte da eksterlandaj delegitoj povis partopreni tiun ĉi kongreson.

La red.

AŬRORO

Vi estas la aŭroro de la Paco.
Usonanoj, dungitoj de la Morto,
vin torturis per superhoma forto;
sed, se oni fifaras vin viktima,
estas tre enviinda via sorto,

Hiroŝima,
ĉar vi iĝis praviga fundamento
kontraŭ pluaj atako kaj turmento.
Fariginte proprajo de la mondo
la atomo ne estas plue krima.
Iĝas nun tro danĝera la respondo,
kiu estus atome legitima.
La horo de tia hekatombo
malfermigis dorlote la flugilojn
de la paca kolombo,
kiu ŝirmos estonte siajn filojn
forpuŝante nukleajn mortigilojn.
Ĉu iu ajn grimacos? .....
La grimaco
ne provokos militon. Ĉiu tima
ne transsaltos la limojn de l' minaco.
Vi lumigis la aŭronon de la paco.
H i r o ŝ i m a !

Saldanha CARREIRA

NOVAJ KUNBATALANTOJ

La 3.12.55 fondiĝis nova Esp-Pac-rondo ĉe la „Ballasi Bálint Kulturdomo en depart.urbo Békéscsaba. La estraro de la Kulturdomo favore disponigis al ĝi belegan ĉambron, kie funkcias ĉiu sabate vespere kursoj por komencantoj kaj progresintoj. Nia urbo troviĝas en Sun-Hungario, kie estis ĝis la lasta tutlanda Esperkongreso, okazinta en najbara urbo Gyuala, tre vigla Esp-movado. La fondiĝo de la rondeto en la departemento Békés espereble donos pluan impulson al renaskiĝo de Sud-hungara Esper-movado. La grupo ligos firman kontakton kun la Departmenta Fackomitato.

D-ro.Bálint SZEMENYEI

Dro. J.ČERNÝ:

KIAL ONI STAGNAS OKCIDENTE?

En okcidentaj landoj oni plendas pri la stagno de nia movado kaj nin, en la landoj popoldemokrataj, envias asertante, ke iom da persekutado ne malhelpis, ja eĉ antaŭenpuŝas.

Kial ni ĉi tie progresas? Ĉar ni scias trovi konvenan vojon al la oficiala ideologio. Certe okcidente ekzistas ankaŭ ideologioj – do necesas trovi ankaŭ vojojn kaj laŭ ili agi. Krome, oni tie havas tute liberajn manojn prese, papere ktp., do ni proponas jenan agmanieron:

Fondi tuj traduksocietojn kaj eldonsocietojn kaj tuj tradukadi

1. ĉiuspecajn verkojn sciencajn aŭ tute aŭ laŭ enhance aŭ resume kaj same politik.verkojn.
2. Literaturon ĉiuspecan.
3. eldoni malnovajn, kompletigitajn vortarojn, eldoni mankantajn fakvortarojn (maŝinfakon, ĥemian, fiziko-matematiko, astronomian k.a.)
4. Eldoni de ĉiu el supre cititaj en ĉiu lando minimume mil ekz-ojn aŭ prese aŭ multobligite.

Kion signifos, se ĉiuj esperantistoj en ĉiuj landoj tradukos siajn naciajn verkojn ĉiujare kaj

ĉiam kiel eble plej baldaŭ? Ke ni, esp-istoj, havos ĉiam plej novajn kaj plej freŝajn librojn de ĉiuj popoloj kaj specoj, kiujn ni povos proponi kiel informilojn al kiu ajn, kaj dum jaroj, se ni ne laciĝos, ni havigos al la mondo tian dokumentan materialon, kiun neniu nacio povos al si havigi. Plue simpleco kaj facileco helpas nin kompare al tradukoj en aliajn nacilingvojn. La homaro, literaturistoj, gazetistoj, politikistoj, scienculoj, ĉiuspecaj interesuloj kutimos serĉi en Esperantujo informojn ĉiuspecajn, kaj ni, nevole fariĝos la centra tutmonda informejo, kaj senpera venko de Esp-o supre estas certa. Do, uzante la vortojn de nia majstro: „semante konstante, neniam laciĝante, nia diligenta kolegaro“...ĉesos envii la popoldem.landojn, ĉar ili povos en siaj landoj nuntempe proponi al la mondo multe pli ol ni, kies eblecoj estas ankoraŭ limigitaj. Krome mi ne kalkulis kun plua profito, nome pure esteranta. Ni ĉiuj scias, kial monotonaj ne interesaj fariĝas niaj esp-kunvenoj. Kial? Nur por tio, ke ni ne havas materialon, ni ne povas havigi al niaj legantoj, niaj lernantoj, librojn, legaĵon laŭ ilia intereso. Ne sufiĉas por ĉiu nur kelkaj libroj, kiuj plaĉas al tiu aŭ alia tradukanto kaj lia elekto sed ĉiu volas satigi sian soifon en Esperanto laŭ siaj imagoj. Do, ni havigos al nia anaro dum kelkaj jaroj tiel kolosalan materialon, ke ni tute prave povos fieri pri la stato de nia movado, kion ni ĝis nun ne povas diri nur pro tio, ke ni tro multe mallaboris kaj nur sopirĝemis, ke la superuloj, aŭtoritatuloj, nin ne favoras. Ĉu ni montris al ili ion krom la esperanta babilado kaj kelkaj imponaj kongresoj? Ĝis nun tute ne. Do, ne sopiri al iu speco de martireco, sed l a b o r e m o estu nia devizo kaj ĉiama farado, agado kaj oferado de niaj servoj.

Kiel pluan klarigon mi volas aldoni: kompreneble nombro de mil estos ie kaj iam malmulte, ie kaj iam tre multe. Ĝi prezentas mezan nombron ĉiu lando aranĝu laŭ siaj eblecoj. Sed, se montriĝos intereso pri iu el la tradukoj, kiu ekzemple troviĝas en resumo, oni povos ĝin tuj komplete traduki kaj eldoni en pli granda kvanto laŭ la intereso. Sed necesas, ke ni estu elastaj, elastaj ne nur politike, sed ankaŭ praktike. Nur tiam, se ni agos konvene kaj lerte kaj per faktoj, ni venkos pli frue.

Alvoko al MEA-anoj kaj ĉiuj esperantistaj pacdefendantoj.

Konforme al la supra artikolo fondu ĉie tradukrondetojn, kiuj kiel eble ĉie almenaŭ unu bone scian k. leteran esp-iston. Oni elektu ion por traduko kaj por ne labori pri la sama temo necesas unuigi niajn fortojn. Tial anoncu al mi la nombron de viaj tradukantoj, nomon kaj nombron da paĝoj de tradukotaj libroj k mi donos pluajn konsilojn. Adr.: MUDr. Josef ČERNÝ, Nám.republiky č.22/II, PLZEŇ, Ĉeĥoslovakio.

PRI ĈINAJ KAPITALISTOJ

Por ke vi komprenu la novan POPOLAN ĈINION kaj iom eduku ties malamikoj, jen traduko de intervjuo, kiun havis ĵurnalisto de „WORLD NEWS“, M.Shapiro kun ĉina milionulo. Tiu industrialisto estas Jung-i-jen, posedanto de teksejoj kaj farunejoj, kies valoro proksimiĝa 40.000.000 dolajor:

En 1949, kiam alproksimiĝis la popularmeo al Shanghai, la frato kaj kuzo de Jung-i-jen forflugis. Sed li mem, kvankam li timis la komunistojn, hezitis. Li treege malŝatis fariĝi Ĉino senŝtata, senpatruja; ankaŭ li ne povis forŝiri sin de siaj grandaj posedaĵoj. Iom post iom, li rakontas, miaj suspektoj velkis. La nova registaro bonege gvidis, provizis krudmaterialojn, mendadis kaj aĉetadis la produktaĵojn. Gelaboristoj montris novan homan dignon kaj fieras pro tio, ke la proletoj estras. Tre plaĉis al li la forta, sendependa konduto de la popola registaro kontraŭ USA dum la milito en Koreio. De la jaro 1949 ankaŭ ĉe li mem kreskis fiero, ke li estas Ĉino. Li rimarkis ĉie tra la lando rapidan forigon de koruptado, de l' malvirta opio-uzado, prostituado, fikomercado kaj vetfarado. Samtempe ekfloris la industrio kaj

kreskis gigantaj novaj konstruaĵoj.

„Mi scias,“ li diris, „ke oni aliformigas la kapitalismon. La komunista partio malkaŝe klarigis tion. Je la fino de la tria kvinjar-plano, post alia proksimume 12 jaroj, la privata kapitalismo tute malaperos. Sed la registaro projektas glatan ŝanĝon kaj dume ni, la kapitalistoj devas nin prepari por tiu nova estonto“.

Tiu ĉi june aspektanta industrialisto, skribis Shapiro, estas sufiĉe juna por postvivi tiun ŝanĝon - li havas 40 jarojn.

Jung-i-jen ekpartoprenis en la familia komercado en 1937. Lia patro establigis farunmuelejon antaŭ jaro 1900, kiam Ĉinio devis cedi la insulon Taivan (Fermosa) el Japanio. La patro tre indignis pri tiu afero kaj ankaŭ pro la fremdlandanoj, kiuj importadis farunon liberan de imposto kaj dumpingis ĝin. Tamen, malgraŭ ĉio la muelejo prosperis kaj la familio komencis riĉiĝi. Dum la I. mondmilito ili multe profitis kaj pligrandiĝis. En la jaro 1937 la produkto de faruno estis 80.000 sakoj ĉiutage kaj la teksejoj povis kalkuli 600.000 ŝpinilojn.

„Sed“, diris Jung-i-jen, „estis tre malfacile por ni konkuri kontraŭ la privilegitaj fremdlandanoj. Ankaŭ minacis nin la reĝimo Ŝang-Kai-Ŝek. Ties bofratoj H.H.Kung kaj T.V.Soong manipulis la financojn kaj elsuĉis ĝisoste entreprenon, kiun ili sukcesis enretigi. Soong provis perfidi la kompaiojn de la Jung-i-jena familio: sed pro drastaj ekonomioj kaj malatigoj de laboristaj salajroj la kompanioj evitis fali en la manoj de tiu akaparisto.

Krome ekzistis la banditoj. La plej potencaj el ili bonege kunagadis Ĉang-Kai-Ŝek-reĝimo. La patro de Jung-i-jen estis kaptita en 1945 kaj lia familio devis pagi grandegan sumon por lia liberigo. Ankaŭ inter la ĉinaj kapitalistoj estis korupta kaj insida konkurado - kaj inflacio kaj strikoj ktp.“

„Do,“ daŭrigis Jung-i-jen, „kvankam ni, la kapitalistoj, multe pli bone situis ol la laboristaro, la komercado en Ĉinio estis bestejo, kie oni vivis nur per dentoj kaj ungoj.“

Dum la jaroj 1949-1951 la kompanioj de Jung-i-jen ne donis profitojn. Oni devis lukti kontraŭ multaj malfacilaĵoj. Ĉang-Kai-Ŝek uzis amerikajn aeroplanojn por bombardi la urbegon. Depost 1951 la profitoj plialtiĝis ĉiu jare. Jung-i-jen estas ĉefdirektoro de la farun-kaj tekstil-frabrikejoj, kiuj estas kontrolataj de ŝtato kaj privatuloj kune.

En Peking ĵus okazis konferenco de kapitalistoj el ĉiuj partoj de la lando. Ili diskutis la ŝanĝon al Socialismo: kiom da racia profitado povas veni al ili dum la transira periodo, la administradajn problemojn de la periodo kaj la, por ili, tre gravan problemon, sin prepari por utila kaj dece vivado en la kadro de socialiginta Ĉinio de la estonto.

Grandan impreson al tiu konferenco faris letero, kiun laboristo skribis al Ĉu-en-lai. Li skribis, ke antaŭ la liberiĝo li laboradis por kapitalisto en Shanghai. Poste li memvole militservis en Koreio kaj reveninte li trovis, ke kapitalistoj ankoraŭ funkcias. Li skribis „La kapitalistoj agadas multe pli bone ol antaŭe, sed ili ankoraŭ ekspluatas. Kial oni ne forigas ilin? Fidu al la laboristaro – ni bone kaj honeste kontrolos“.

Shapiro klarigas, ke por kompreni ĉi tiun sistemon de laŭgrada transiro al socialismo, ni devas memori ke en Ĉinio troviĝas tre MALOFTA FENOMENO: t.e.kapitalista klaso kiun neniam havis (kaj neniam havos) politikan regpovon. La plejgrandaj kapitalistoj – „La Kvar Grandaj Familioj“, al kiuj apogis Ĝang-Kai-Ŝek, financaj akaparistoj kiuj kunulis kun la fremdaj imperialistoj; oni konfiskis entute iliajn posedaĵojn post la liberiĝo. Ĉiom, aŭ preskaŭ ĉiom da peza industrio, bankoj, fervojoj kaj aliaj ne forlas eblaj partoj de la nacia ekonomio jam ŝtatiĝis. Plue 90% de la pligrandaj privataj entroprenoj estas duope kontrolataj. Ekster tiuj aranĝoj troviĝas sep milionoj da privataj kapitalistoj – (tiuj ciferoj enhavas la tutajn familiojn, sed ne la sendependajn kaj vendistojn po-malgrandajn). Eble tiu ĉi nombro ŝajnas al vi iom granda, sed efektive ĝi ne estas tia, rilate al la ĉinia popolnombro. Antaŭ ĉio, ili estas

neforigebla parto de la nuna, nesufiĉe evoluita stato de komerco kaj industrio en Ĉinio. Ankaŭ la registaro rememoras, ke tiu ĉi patriota klaso (la malgrandaj kapitalistoj) pozitive helpis la liberigan revolucion. Do, la respondo al ĉio ĉi tio estas ke la kapitalista klaso de Ĉinio marŝas, vole aŭ nevole, al socialismo kaj estas devigata partopreni konstrui nian propran maŭzoleon, ĉar la tuta regponteco estas en la manoj de proletaro kaj la popolŝtato.

C.FIELDING

„MEM!“ – tradukservo 61, Springfield Rd.BRISTOL-6

MAKSIM GORKIJ pri ESPERANO

(Okaze de debato pri internacia lingvo en la Popola Komisariejo por klerigo, en 1919)

„Konservativa opinio obstine argumentas, ke Esperanto estas utopia elpenŝaĵo. Sed la viva, laŭ regule evoluiĝanta realo malrapide, sed des pli energie refutas la argumentojn de la konservativuloj“.

Antaŭ 90 jaroj plejparte la homoj konsideris la elektran energion hereza elpenŝaĵo kaj freneza utopio; antaŭ 20 jaroj aviado estis konsiderata tia utopiaĵo; telefono estis ankaŭ unu el la „utopiaĵoj“, kiujn la homa cerbo efektivigis; pri la radiotelegrafio oni ankaŭ parolis kiel pri frenezaĵo.

Sed atingante unu venkon post la alia, la nelaiĝebla homa intelekto fariĝas ĉiam pli eltrovema en la batalo kontraŭ la misteraj fortoj de la naturo kaj prezentas por solvo ĉiam pli „utopiaĵojn“ kaj pli „frennezajn“ demandojn kaj problemojn. La mezepokaj utopioj pri „Ŝtono de Saĝulo“ kaj „Eliksiro de Vivo“ estas nun studataj de mondfamaj scienculoj en iliaj laboratorioj.

La plej bonaj homoj de Rusio klopodas realigi la „Plej Frenezan Utopion“ – la sekurigon de sociala egaleco en la tutmondo, kaj tamen ni ne povas diri, ke iliaj klopodoj estas sensukcesaj.

La historio de la kulturo konvinke pruvas, ke la plej sentimaj gvidantoj de la homaro sukcesis dum sia vivo efektivigi multe da „Frenezaj Utopioj“ kaj ke tiuj ĉi „Sensencaj Revoj“ ĉiam pli ofte ŝanĝigas en kreaĵn hipotezojn de sciencoj.

Nun multaj miloj, ja milionoj da homoj unuiĝas por realigi utopiojn .... kaj ĝuste nun internacia lingvo, unusola por ĉiuj estas por la homaro pli necesa ol iam ajn antaŭe.

Se ni sopiras je bona afero, tiam ni ne agas stulte. La nepra bezono de unueca lingvo por la internacia proletaro estas pravigata per la sameco de la klasaj interesoj kaj celoj de la proletaro.

Mia opinio – Esperanto estas sana kaj por plua evoluiĝo kapabla ĝermo de internacia lingvo. Jam nun Esperanto havas konsiderinda ampleksan literaturon kaj teorie ĝi tute sukcese evoluiĝas. Tiu ĉi laboro progresos konsiderinde pli rapide, kiam en ĝi partoprenos kleraj filozofoj nome tiuj, kiuj estas konvinkitaj pri la nepra bezono unuigi la homaron.

Oni diras: „Lingvo ne evoluiĝas malnature“.

Mi ne estas esperantisto, sed mi scias, ke tiu ĉi artefarite kreita, rapide evoluiĝanta lingvo fariĝas tute natura fenomeno, ĉar ĝi konformas al la nepra bezono de la nuntempa homaro: trovi aŭ krei ĝenerale komprenatan lingvon.

En 1910 mia amiko Aleksandro Semjonoviĉ Jakutskij, konanta nenian eŭropan lingvon,

nur Esperanton, travojaĝis la tutan Eŭropon. Li faris tion, por persone konvinkiĝi pri la disvastigiteco de la ARTEFARITA LINGVO. En preskaŭ ĉiu, pli kaj eĉ malpli grava urbo eĉ urbeto en Eŭropo li trovis grupon da esperantistoj.

Mi estas firme konvinkita, ke la organizita volo de amasoj estas plene kapabla transformi ARTEFARITAĴOJN je aĵoj naturaj.

Ja, ĉu la kulturo mem ne estas ARTEFARITAĴO?

Ni ĝisvivis epokon, kiam malkultura homo estas konsiderata malamiko de niaj klopodoj kaj malhelpanto de la progreso kaj plua kresko de la kulturo.

Por venkigi la kulturon ni faras revolucion, ni malŝparas ĉiujn fortojn de nia intelekto, de nia volo, kaj oferas nian personan liberecon, eĉ vivon.

Ĉu estas eble nei, ke unu lingvo, unusola por ĉiuj, forte instigos la procedon de intensa ekfloro?

Tion nei ne estas ebla. Tial do oni devas konsenti pri la nepra neceso de la kreo kaj disfloriĝo de tia lingvo.

Kopio el „POPOLA MONDO“ n-o.17, 1951 paĝo 213a

Supran tre gravan raporton disponis al ni k-do.LIU Zyn el Mukdeno pere de k-do.S.V.Sariĉev el Moskvo. Ni dankas ambaŭ kamaradoj por tiu ĉi grava dokumento, kiun niaj legantoj certe eluzos kontraŭ la malamikoj de Esperanto.

LA ZAMENHOF-FESTO EN SOFIO

Okaze de la 96jara naskiĝfesto de nia kara majstro la radiostacio SOFIA disaŭdigis la 15an de decembro bulgarlingve en la rubriko „Kalendaro“ dekminutan prelegon pri la vivo kaj verko de L.L.Zahemnhof. En la fino radioparolanto konkludis: „Ni alte pritaksas la aferon de Zamenhof, ĝian humanismon kaj ĝian kontribuon al la batalo por frateco kaj amikeco inter la popoloj.“

La saman vesperon esperantistoj de Sofio aranĝis Komunan vespermanĝon en la plej luksa restoracio „BULGARIA“ kies orkestro ludis „La Esperon“. K-do. C.Murgin kaj Asen Grigorov prelegis okaze de la datreveno. El tiu ĉi solena vespero nia redakcio ricevis salutleteron kun multaj bondeziroj al ĉiuj disĉiploj de Zamenhof k.al la tutmondaj esp-pacdefendantoj, subskribitan de multaj k-do. kaj k-dinoj el Sofio.

NUR ANTAŬEN !

Kun ĝojo mi informas vin, ke en nia gimnazio de VASVÁR (Hungario) fondiĝis Junulara Esperanto-rondeto kun 9 gelernantoj, kiujn mi instruas laŭ **Cseh**-metodo. Por tio ni ricevis jam komence de novembro permeson de la Instruministerio. La kurson kun sukceso partoprenas ankaŭ nia direktoro, k-do Tibor Lányi (mat.-fizikisto), kiu ĉiam kaj ĉiameniere helpas nian rondeton. Ni kunvenas ĉiu marde de la 17a horo en la gimnazio. Aprile ni intencas aranĝi grandan Zamenhofvesperon en la Kulturdomo, kies direktoro ankaŭ tre simpatias al Esp-o. kaj verŝajne ĝin lernos. Por nova kurso, kiu komencos la 2.de jan., varbas belaj pentritaj afiŝoj de niaj lernantoj okulfrape ĉie en la urbo. Jam 14 personoj aliĝis ĉe mi. Nia direktoro volas dum somero kun la rondeto ekskursi por dek tagoj al Ĉeĥoslovakio kaj proponas reciprokane ekskursi por ĉeĥosl.gek-do. al Hungario. Nia loka gazeto „VASMEGYE“ kies redaktoro favoras al nia lingvo, jam publikis el niaj Esp-pacgazetoj, kiujn mi ĉiam scivole atendas.

D-ro.Joz.KONDOR Petöfi u.46, VASVÁR, Hungario

-IO kaj -UJO

Pri tiuj du sufiksoj jam estis multaj debatoj. Laste mi ricevis akran kritikon de d-ro Adolf Halbedl el Knittelfeld (Aŭstrio), kiu serioze protestas, ke mi ŝanĝis en liaj artikoloj por „L.P.“ lian „-ujon“ per mia „-io“ kaj li plendas, ke li kiel delegisto de UEA ne povas toleri tian fundamentan ŝanĝon.

Mi opinias, ke la sufikso-ujo povas esti uzata kiam temas ekz pri „inkujo“, „salujo“, „cigaredujo“, „alumetujo“ ktp; simple dirite, kiam temas pri io, kion oni povas meti en ion, sed ne por lando, kiu konsistas el anoj, popoloj kiuj al ĝi apartenas. En miaj oreloj sonas strange, kiam iu diras Francujo, Ĉeĥoslovakujo, Islandujo, Svedujo ktp. La Francoj, Ĉeĥoslovakoj ktp. ja ne troviĝas en iu „ujo“, sed estas anoj de lando, de nacio, de anoj de io, de societo, de SOCIO. Sekve ni devas diri Ĉeĥoslovakio, Francio ktp. Mi kredas, ke se ni dirus Ĉeĥoslovakujo, ke tio signifus, ke Ĉeĥoslovakoj troviĝas en iu „UJO“ el kiu eblas ilin elpreni kvazaŭ fiŝojn el „Akvarujo“ aŭ cigaredon el cigaredujo. Alivorte ni estus „enujigitaj“ kiel alumetoj. Kvankam oni moke diras „Malantaŭ Fera Kurteno“, mi tamen ne sentas enujigita, sed nur ano de Ĉeĥoslovakio kaj ne de iu ujo, el kiu mia eliro dependus de la volo de la posedanto de tiu „ujo“.

R.BURDA

ANKORAŬ IOM PRI HUNGARIO

Regulaj kunvenoj de la Esp/Pac/Rondo en Budapeŝto pruvas serioziĝon kaj vigecon de la movado. Post sukcesplena Finna-Vespero okazis la 1. de decembro lumbildparolado pri atom milito kaj la detruo de Hiroŝima. Malferman paroladon pri atomenergio faris laŭ teksto veninata el Ĉeĥoslovakio k-do d-ro Máteffy. La 20a kunveno de post la fondiĝo ĵus okazis la 15. de decembro kaj fariĝis sukcesplena Zamenhofvespero, dank` al la grandaj klopodoj de k-do. Egervári, kiu per sia poŝtkart-ekspozicio belege ornamis la klubojn. Pro la malbona vetero kunvenis nur ĉ. 50 gek-doj, inter ili eĉ kelkaj el malproksimaj provinclokoj, por denove inde komune festi la kreinton de nia lingvo. Post kanto de la „Espero“ sub gvido de nia malnova k-do. Sárossi kaj post deklamo de „La Vojo“ de k-do. Balkány, k-do Julio Baghy en sia elokventa kaj profundsenca parolado detale prelegis, precipe skizinte la ekonomiajn kaj politikajn cirkonstancojn, kiuj kreis la taŭgen atmosferon por aperigo de internacia lingvo. Li konstruis la aserton, ke Esperanto volas esti mondlingvo k. simile en hungarlingva parolado k-do Máteffy klarigi, ke Esperanto ne povas esti ia danĝera, kontraŭnacia kaj kontraŭsocialista kosmpolitajo, kiel estas modo akuzi ĝin. La lingvo de Zamenhof ni devas uzi por niaj celoj, por konstrui socialismon kaj pacon! El originalaj kantoj de Sárossi, ĉarme prezentis kelkajn k-dino Ida Bundai. Plejŝatata kaj interesa programero estis la sonrubando prezentita islandan porpacan kanton kontraŭ la usona militokupo kaj kontraŭ la uzo de atombombo, esperante kantita de operkantisto el Reykjavík kaj akompanata de islanda laborista ĥoro sub direkto de la komponista +/La magofon-rubando sendita kiel pacsaluto de islandaj gek-doj pruvis solidarecan kunlaboron kaj amikan kulturkontakton kaj ankaŭ la valoron kulturan de Esperanto. Grandan impreson vekis la bonega deklamo de k-do. John Gyenes, prezentanta novan poemon de Baghy: „Ne plu militon!“

Instruisto L. Tóth en vilaĝo Gomba instruas 6 pedagogojn kaj 6 infanojn. En alia vilaĝo gvidas instruisto M. Farkas por 12 lernantoj. La revuo de Kulturdomo en Hódmezovásárhely publikadas rubrikon kun gravaj raportoj pri en- kaj eksterlandaj okazintaĵoj. Ankaŭ kurso komenciĝis tie. Nova fakrondo fondiĝis ĉe la Kulturdomo de urbo Békéscsaba. Pri la aktiveco de la Esp-rondo en la gimnazio de Vasvár raportis partia ĵurnalo de urbo Szombathely.

Pál BALKANYI

+/ Nomo de esperantisto estas: Gudmundur Jonsson, de la muzikisto: Sigursveinn Kristinsson, la Esp-traduko de O. Ingmarsson La megafonrubando de islanda „MEM“

„ĈU KUN OFICIALA PERMESO ?“

La titolo estas iom moka, sed kiom da leteroj, instigoj, riproĉoj kaj kuraĝigoj mi devis oferi, por fine konvinki k-don. Balkányi, ke porpaca laboro per Esperanto en Popoldemokratioj ne bezonas oficialan permeson. Konsideru kiel ŝanĝiĝis lia situacio:

LI ESTIS OFICIALE FLORKRONITA

Okaze de landa konferenco de amator-korespondantoj de la hung. revuo „UJ VILAG“ (Nova Mondo) k-do P. Balkányi (hung. MEM-peranto) raportis pri sia korespond-laboro per Esperanto kun diverslokaj sovjetaj pacdefendantoj, scienculoj, laboristoj, helpante praktike realigi la hungar-sovjetan amikecon kaj kiel per tutmonda korespondado li povas kunhelpi per artikoloj kaj leteroj diskonigon de sovjeta kaj alia progresema kulturo. Okaze de tio oni distingis k-don. Pál BALKÁNYI el Budapeŝto per la „Arĝent-florkrona honor-insigno“ de la Hungar-Sovjeta Societo. Kun ĝojo ni gratulas al nia kara FLORKRONITULO

R.Burda

ĜOJIGA RAPORTO

Samtempe kun la adiaŭo kun la malnova jaro, ni adiaŭas ankaŭ kun nia ĝisnuna Distribuejo de „L.P.“ en Kopřivnice. Kvankam dum la lasta tempo ĝia laboro tute perfekte ne funkciis, tamen ni estas multe dankemaj al la rondeto en Kopřivnice kaj speciale al k-dino Marta Hřčková kaj k-do Zdeněk Figar, kiuj dum la tuta tempo klopodis fari sian eblon.

De la nova jaro kun tiu ĉi n-o ni kore bonvenigas eldonanton kaj distribuanton, kiu dank` al nia entuziasma kamarado Alfred MACEK, pastro kaj Kanoniko de la Sankta Venceslao Epiŝtolo en urbo MIKULOV, aranĝis, ke de januaro 1956 eldoniĝos nia cirkulero sub la firmao de la Esperanto-rondeto ĉe Distrikta Packomitato en Mikulov (Moravio).

Okaze de la nova jaro ankaŭ nia multobligisto decidis donaci al niaj legantoj du paĝoj senpage. Sekve, tiu ĉi numero konsistas el 12 paĝoj kaj la redakcio esperas, ke vi ĉiuj tion bonvenigas.

KIU VOLAS KALUMNII K-don BOKAREV?

Sur titolpaĝo de uzina gazeto „ŽÁR VYSOČINY“ kiun eldonas la Kompartia organizo de la Maŝinfabrio kaj fandejoj en urbo ŽĎÁR n/S. aperigis iu malkuraĝulo sub la pseŭdonimo „-on-“, en n-o.21 de 18.nov.unukolonan artikolaĉon kontraŭ rekomendante la fuŝlingvon „INTERLINQUO“ (Okcidental). Ĉi artikolon li finas per jenaj vortoj: „krom tio la „interlinquistoj“ povas fieri, ke ili antaŭ nelonge ricevis leteron de vicprezidanto de la Moskva Lingvo-Instituto kaj membro de Sovjetunia Scienca Akademio, k-do.BOKAREV, kiu invitas al amika korespondado kaj estas tute skribita „interlinque“.

Kompreneble multaj eminentaj E-pacdefendantoj jam energie riproĉis al la redakcio tiun publikaĵon sed estas necese kaj ni invitas la k-don Bokarev, ke li mem skribu al la redakcio sian opinion. Jen la adreso: Redakce záv.časopisu KSČ, „ŽĎÁR VYSOČINY“, Strojírny a slévárny – ŽĎÁR nad Sázavou, Ĉ.S.R.

ESPERANTO EN SOVJET-ARMENIO

Mi nun estas kun kelkaj esperantistoj de Erevan okupata per organizado de Esp-kursoj. La 2./12.okazis en la Universitato de Erevan la unua kunveno de interesuloj. Ĉiuj ĉeestantoj estis profesoroj, docentoj kaj sciencaj laborantoj de la universitato. Ili ĉiuj esprimis la deziron lerni Esperanton kaj, ĉar ankoraŭ estas aliaj profesoroj kaj lektoroj, kiuj deziras aliĝi, kunvenigi kaj komenci la lernandon. La instruadon gvidos malnova esp-isto, prof.d-ro.Gurgen SEVAK. Post kelkaj tagoj ekfunkcios plua lernogrupo por studentoj en la pedagogia instituto, kun verŝajne mi mem gvidos. Pri la rezultoj mi certe informos vin.

Mi deziras ĝojigi vin, ke nun mi kaj ankaŭ aliaj gek-doj en nia kaj aliaj urboj de Sovjet-Unio ricevas regule kaj tre libere ĉiajn gazetojn, ĵurnalojn kaj librojn el eksterlando. Ekz. lastatempe nin atingis tiaj el Japanio, Nederlando, Ŝvedio, Italio kaj ankaŭ el popoldem. landoj. Kun profunda danko mi ricevas la revuojn „Paco“ kaj „La Pacdefendanto“, kiuj tre vigligas erevanajn esperantistojn.

S.Mkrtičjan

NI GRATULAS

al la gefianĉiĝo de nia kamarado LIU Zyn kun k-dino ZANG Jun-ĝin, ambaŭ el MUKDEN (Ĉinio), kiu okazis la 22/11 en Mukden kaj al ilia baldaŭa edzifesto ni deziras ĉion plejbonan al ilia komuna vivo kaj agado por la E-pacmovado.

La redakcio

TUTE SENPAGE

vi povas legi ampleksan, plejnovan Esperanto-literaturon el diversaj landoj pere de nia „MIGRANTA BIBLIOTEKO“ de L.P.Petu la librokatalogon ĉe k-do. Alois ZMEŠKAL, Celetná č.2, PRAHA – I. Por la respondu bonvolu aldoni poŝtmarkon. Eksterlandaj pacamikoj bonvolu donaci superflujajn, jam tralegitajn librojn al la menciita bibliotekisto. Ni tre dankas. NI AKCEPTAS INTERŜANĜON DE ELDONAĴOJ KUN ĈIUJ REDAKCIOJ en 1956

KOMENCIS NOVA JARO

kun ĝi ankaŭ komenca por nia administracio novaj elspezoj. Se ni volas sekurigi sufiĉan paperrezervon, presigi titolon kaj kovertojn, aĉeti ĉiujn ceterajn bezonaĵojn, kiuj garantius la regulan eldonadon de nia organo por tiu ĉi jaro, tiam estas necese, ke niaj plej frue renovigu siajn jarabonojn ne atende ĝis la jarfino, kiel iuj kutimas. Ankaŭ la administracio devas ĉiun materialon antaŭmendi k. pagi! Helpu ankaŭ varbi novan abonantojn en-kaj eksterlandajn.

Jarabono por LA PACDEF. =	16.00 Kĉs
Jarabono por PACO =	16.00 Kĉs
Samaj prezoj = por eksterlando.	
Bulgara BULTENO – 1956 =	15.00 Kĉs
Pola BULTENO – 1956 =	13.00 Kĉs
Neregula japana virina bulteno „ĈERIZO“ kostas	5.00 Kĉs

Pagu per ordinara poŝtpagilo k.neforgesu sur ĝi noti por kio vi pagas kaj legeble skribu vian adreson (preferu preslitero) rekte al k-do.Rud.BURDA, Palackého nám.č.6, PLZEŇ, Ĉeĥoslovakio. Escepte „PACO“n kiun eblas pagi al nia MEMperanto k-do.František LIČKA, Březí čís.12, OSTRAVA-Zábřeh. PACOn ni ne povas liveri al eksterlando. Eksterlandoj abonu ĝin ĉe siaj perantoj.

POR VIA KORESPONDADO

uzu unusole nur niaj porpacajn Esp.-poŝkartojn kaj leterpaperon, kiu ne estas pli kosta ol ordinara Mendu ĉe: K-do.Josef REISER, Kraj.správa spojů, Tylova ul., PLZEŇ.

NIA MOVADO EN ĈEĤOSLOVAKIO

NOVÝ BOR, la 13. de dec. aranĝis en nia entreprena klubo „Barské Sklo“ Zamenhofan vesperon kun alterna programo en la unua duon kaj la dua estis dediĉita por adiaŭa vespero kun k-do. Richard WENZEL, kiu transloĝas al Okc. Germanio.

MOST, laŭ decido de la reg.komitato de la Ligo de Laborantoj en karbminejoj de Most kaj laŭ decido de la Regiona Klubo de ministoj en Most, la lasta estis komisiita likvidi la en sia kadro ekzistantan Esperanto-rondeton kaj kurson. Al la kursanoj la klubo redonos ilian kurskotizon. La gvidanto de la rondeto, k-do.Jan Uhlík, Zelinářská 32, MOST, jam entreprenis proteston kaj aliaj

PLZEŇ, la Esp.rondeto transloĝis al nova, pli bela klubejo en hotelo „Anglický dvůr“ (nun Plzeňský dvůr). La 16/12 okazis solena Zamenhof-vespero kun interesa programo. Prelegis d-ro.J. Černý kaj R.Burda pri la rolo de nia majstro en la pacmovado. Regulaj kunvenoj, kiujn partoprenas 20-30 gek-doj okazas ĉiu vendrede de la 19a horo ĉiam kun interesa programo. Oni decidis membrokotizon 20.-Kĉs inkluzive de L.P.por 1956.

POPRAD, rilate la proteston de la MEM-prez.k-do.Burda ĉe la partio en Košice, tiu respondis, ke la likvidon de la Esp-grupon en Poprad oni komisiis diskuti en la centro kaj kun la TKKE en Praha.

KORESPONDI DEZIRAS

K-do. Emil POLICKY (stud.de maŝinĝ.fako), ul.Febr.vítaztva, VŠD-J/305, BRATISLAVA, Ĉeĥoslovakio, kun ĉiuj landoj per il.p.k.kaj let.

K-do. SAVOSTIANOV, Glavny počtamt, Poŝtkesto N-o.466, MOSKVA, Sovjet-Unio, kun ĉ.landoj pri literaturo, poezio, belarto, muziko, seksprobl. Interŝanĝas librojn kaj revuojn.

Bulgaraj esp-istoj klopodas restarigi Esp-radio-elsendadon. Gek-doj petu multnombre, ke vi deziras aŭskulti rilaciojn pri politiko, kulturo, scienco, muzikon ktp. Skribu al: „RADIO-SOFIA“ Bulgario.

K-do. Vladimír ŠTEFEK, Olomoucká 14 VYŠKOV na Moravě, Ĉeĥoslov., kun la tuta mondo pri diversaj temoj. Ankaŭ kun ĈSR. Certe respondas.

Vietnamaj gek-doj dez.ricevi Esp.lernolibrojn kaj vortarojn en franca lingvo. Ili povas rekompenci per belaj afiŝoj k.a.materialo. Adreso: K-do.Nguyễn Van RINH, 2, *Ly thiông-Kiết*, HANOI, Vietnam.

K-do. Stefan STEFANOV, Esperanto-kurso, Teknika Gimnazio, RUSE, Bulg.serĉ.koresp.por siaj gelernantoj. Ĉiu ricevos respondon.

K-do. Stefan Dimitrov DIMITROV, Str.“Stalin“ No.107, RUSE, Bulgario, kun ĉiuj landoj. Certe respondos.

K-do. Petar II.TAGAROV, Vasil Kolarov, RUSE, Bulgario, per il.p.k.

ESPERANTO-KURSO (40 lernantoj) Instituto J.Battel y Ordonez, Av.Agraciada 2025, MONTEVIDEO, Urugvajo.

Societo „VERDA STELO“ Zernjanin, Provinco Vojvodina-Banat, Jugoslavio, petas materialon por letervespero, kiun ĝi laŭeble rekompencos.

Novfondita Esp-Pa-rondo deziras vigla koresp.kun tutmondaj esp-pacdefendantoj. Adreso: „ESPERANTO PACRONDO“ Balassi Bálint Kulturház, Luther-u. BÉKÉSZABA, Hungario.

K-do.Ewald MAYER, CUNERSDORF über Königstein, Germanio-DDR, interŝanĝas p.m.kaj let.kun ĉ.landoj.

Hungaraj gek-doj klopodas instigi radio-disaŭdigon en Esp-o. Subtenu ilin per petskriboj pri elsendo de regulaj esp-raportoj pri Hungario, la Esp.kaj pacmovado ktp. Adreso: RADIO – BUDAPEST sufiĉas. Informu ankaŭ la MEM perant.

K-do. Ĥristo Ivanov ĤRISTOV, strato Jako Ivanov 124, ĈIRPAN, Bulgario, kun ĉiuj landoj.

K-do. Stojko Dimitrov VELĈEVSKI, Mahala Velĉevska, TROJAN, Bulgario ku ĉiuj landoj.

K-do. Aleksandr Petrakev PETRAKEV, (stud.de sup.fin.ekonom.institut.) Str.“Dojran“ 21, SVIŜTOV, Bulgario, kun ĉiuj landoj. Pri vivo, kulturo, literat., junularo, ŝakludo.

K-do. Nikola Radoslavov KOLEV, Str. „V.Kolarov“ 36, RUSE, Bulgario, pri vivo k. moroj. Interŝ.il.p.k.,p.m.

K-do. ARVEDO Vĉtra, Tallinas iela n-o.58-28, RIGA, Latvijas P.S.R., kun ĉ.landoj pri ĉiu temo.

K-do. S.K.PAIK, (stud.de veter.med.) 115, Bukchang-Dong, Ri-Ri, Cheonola bukdo, Koreio, pri interesas temoj.

K-do. Alois NEUMAN, Dorazdova ĉ.4, BRNO, Ĉeĥoslov.kun ĉ.landaj fotoamatoroj por interŝ.fotojn, il.pk. kaj spertojn.

Ordinara anonco kostas 3.- Kĉs aŭ 3 int. resp. kuponajn.

MUNICIO POR NIA BATALO

K-do. B. Hruška – Ostrava-M.H.	10.-Kĉs	K-do. V. Růžička - Děčín	4.- Kĉs
K-do. A. Neumann - Brno	4.- Kĉs	K-do. L. Proskovec - Plzeň	4.- Kĉs
K-do. J. Hylák - Plzeň	20.- Kĉs	K-do. L. Plevka-Hor.Bříza	9.- Kĉs
K-do.Kanoniko A.Macek-Mikulov	13.- Kĉs	K-do. K. Opavský - Olomouc	3.- Kĉs
K-do. A. Klimša - Třinec	4.- Kĉs	K-do. V. Špŭr – Doksy	4.- Kĉs
K-do. M. Rybín - Part.Lupĉa	9.- Kĉs	K-do. Vl.Štefek-Vyškov n/M.	5.- Kĉs
K-do. J. Ballay - Brno	2.- Kĉs	K-dino. A. Godková - Praha	2.- Kĉs
K-do. N. Ĉekal - Děčín	4.- Kĉs	K-do. K. Ĉinĉera – Děčín	3.- Kĉs
K-do. V. Miler – Kralovice	18.- Kĉ	K-do. B. Šotek - Dětmarovice	4.- Kĉs
K-do. D. Prandorfí - Otrokovice	8.- Kĉs	K-do. V. Vycpálek - Praha	3.- Kĉs
K-do. J. Kazda – Karlovy Vary	6.- Kĉs	K-do. V. Kaplánek–Mar.Láznĉ	4.- Kĉs
K-do. J. Pátek - Holešov	4.- Kĉs	K-do. J. Lederer – Šluknov	4.- Kĉs
K-dino. A. Valjanová - Galanta	6.- Kĉs	K-do. J.Veselý – Kostelec n.Ĉl	4.- Kĉs
K-dino. H. Žáková - Pardubice	4.- Kĉs	K-do. Fr.Pecka –Jablonec n./N	3.- Kĉs
K-do. V. Jindřich - Vráž	9.- Kĉs	K-do. O. Tomar – Děčín-V	4.- Kĉs

---

Eldonis: OKRESNÍ VÝBOR OBRÁNCŮ MÍRU - M I K U L O V - odbor esperantistů

Redaktis: K-do. Rudolf BURDA, Palackého nám. ĉ.6, PLZEŇ, Ĉ e ĥ o s l o v a k i o